

48

et me, ut destruam agudo, quia haec est proprie^tat^{is}
mea, non. nō.

Si tu: unio, et dico si rāces apparet.
apparet dicitur nō potest rāces unio, dico. Rācis
ans: unio, et dico si rāces apparet nō cūdūdo.
nō dicitur, q̄d ans: ē autē tē quā dico nō pāti-
cūm pātūm rāces q̄d rāces pātūm, et ē unio q̄d
rāces pātūm; sē q̄d rāces nō q̄d rāces sūm in-
pātūm. ~~q̄d rāces ē pātūm rāces q̄d rāces~~
~~identicū unio, sūm rāces rāces rāces;~~
~~sūm rāces rāces rāces rāces;~~
nō hūc potest cūdūdo unio, sūm q̄d rāces rāces
rāces in q̄d rāces rāces, ne illa q̄d rāces sūm in-
pātūm.

052°: in q̄d rāces nō rāces rāces agudo,
sē pātūm rāces sūm rāces. et m̄ pātūm nō pātūm
pātūm cūm eendū in uno: q̄d et nō gātū agudo
nō hūc ad eendū in pātūm pātūm. cūdūdo sūm.
q̄d rāces, rāces rāces agudo q̄d rāces nā rāces
ut sit. sūm rāces q̄d rāces rāces rāces rāces.
Tm sūm rāces, nō hūc rāces rāces rāces rāces;
nō hūc et rāces
nō hūc rāces. at rāces agudo nō hūc q̄d rāces rāces
tē rāces q̄d rāces rāces rāces, et destruam rāces rāces
in rāces rāces rāces, rāces rāces et destruam agudo,
destruam rāces rāces. Se hūc ē q̄d agudo, q̄d rāces
ut sit ad exirendū in pātūm, nā: ad rāces.
Ancestrion ad exirendū nō degradant, rāces rāces
q̄d rāces nō destruam rāces, in q̄d rāces rāces.

¶ APT. VIT. 1. ADECONM

¶ PERT. 2. SIVM. AVIM

Dico 2°: agudo nō hūc rāces rāces et agudo pā-
tūm cūm rāces rāces. Ita cūt. VIT. 2. 88 C,

et qd S. L. super ait ad. p. 10. qd qd
 itatem & uno m' individualis dividit m' et deinde
 funerarii agnoscit qd restituunt et agnoscit. Dicitur
 venitatu. n' uero m' individualis iam n' manet individualium
 et agnoscit idem qd ista. & generalis individualis iam n' agnoscit
 agnoscit idem qd ista. & generalis individualis iam n' agnoscit
 agnoscit idem qd ista. & generalis individualis iam n' agnoscit
 agnoscit idem qd ista.

¶ 1°. anima qd ab hinc brachio &
 amittit unicum ad brachium p' huius illam retinet ad
 alios qd cognoscit & n' agnoscit idem qd identitatem
 uno individuali. & dicitur qd istud qd immixta
 res, ut etiam factus est illa, & dicitur in illa.
 A dico ante p' in opere, qd facit uniuersam anima
 n' qd individualis qd estima. qd dicitur qd una
 missa unius ad brachium qd dicit qd anima
 p' generat una, & individualis res, p' sp.
 ut videt plenum. at qd p' hinc identitate ad unum
 individualium, n' generat nia unius p' modi, qd non
 potest, aq' inde nec sit quando p' denuo p'.

¶ 2°. agnoscit qd et ad identita-
 tem qd p' hinc qd p' hinc qd identitatem & uno.
 qd qd generat qd uno qd in d'g' dan' r' io, et p' hinc
 restituit res, et hoc qd temp' restituit res, et
 in qd p' hinc. ¶ 3°. qd anno d'eg' res
 eadem in p' hinc, & generat identitatem uno idem na-
 n' potest esse in p' hinc. qd qd restituit qd agnoscit
 qd p' hinc & ex se, reddit nam agnoscit ad hinc t' p' hinc.
 qd nio generat identitatem ad hinc, n' potest iam e-
 s' imitari, & p' hinc res n' qd agnoscit.

¶ 4°. qd agnoscit n' potest hinc
 res, cum ad aq'num, p' hinc qd meritis p' hinc
 n' n' p' hinc, & imparet p' hinc n' n' p' hinc
 in p' hinc. qd n' nam qd n' p' hinc ad una

LXXX

in primis sequentia statim ad eam in loca in opere
reducitur, quoniam supponimus secundum quod ab alio statim ab uno
sequitur ab aliis. statim perinde hinc agitur
solum quoniam ad eam, et quod ad unum statim
¶ 20. dicitur, aperte quod hinc suam animi
accidit post modum, dicitur, dico animi: agitur enim
de aptate mentis ad ipsam, et de accidente possibili
enarrare. ad unum vero manum ea destruit finitum. Si
rara est ratio, et rara recipi endemus de ipsius quod
statim accidit. A poterit resurgere, non id erit
accidit.

¶ 30. statim nam abstractio
ad unum exponit naturam rationis ad veritatem.
Dicitur secundum quod, secundum operi extinctio
potest ratione illius representatio, ut privito et operi
naturae nam ad veritatem dubium est aperte in
ad eam, quoniam aperte ascendit in multis in
sum representante ratione abstractionem, et libet animi operi.
An ratio est quoniam, sicut est in quodlibet, et
in operi statim potest via est reductio ad unum
individuum, et ratiocinio in multis operi est abstraction
et opera ad unum individuum. Et hoc negatur
quod operari ad operem utrumque operari deca-
dit, et ratione ad veritatem in operem, et ratiocinio
individuum. Quod est in operi abstractione nam ma-
neat et agitur ad eundem in multis in numero invenit,
ratio et hoc est quoniam.

¶ 40. ultima vero utrumque abstractionem
statim ad unum individuum, et in parte, quod
est illo modo abstractio. Et cum illa opero est, per
maneat ratione, potest namque taliter ad operem
individuum. Ratione supponere factum in operi
rationem faci in modo altius portiones aperte

autem distinctas, nō enī discernuntur aut, p. eū. qd. rō
 ē qd. supiunt sē utrūq. vita, et nulla res se dicit
 p. dicitur. Et p. dicitur dicas, qd. nā vix poteris di-
 uidi, p. statim. R. 2° ē t. in opere admittente
 potestes aut distinctas in nā utrūq. et p. dicit agnoscend
 p. aut in deceptum, b. grām. mārāntem, qd. vlt.
 refraet nā sūmpt. et p. rōtis. vlt. mārānta ab induendo,
 ad qd. statim. Et dicit agnoscere in v. ipse abstrahen-
 te ad cōditionē in aliis in fortiss.

178 V. T. 212

De. Ali. captiuitate utrius adicātū

In hac re duplex agitare potest dicitur. 1° c. et alia-
 tis. Dicas hūc agnoscere ad Grandem. 2° c. v. qd.
 nō utrūq. dicitur ad dicas qd. suum aut.
 Qd. qd. amīt ad eām dicitur hūm.

Et sūm. autem dicas, qd. iugūnum
 qd. nā affat ad suos iugūnum; ē aut. agnoscere ad
 dicāndū. Ita cōs. sententia. qd. p. p. 6°
 ann. 2°. qd. S. L. citato. nō 231. qd. sūm
 ad illud endem fecit qd. dī. theorem, qd. adiudicandū
 nō. qd. it. potest ad Grandem habere qd. aut.
 dicāndū.

P. v. autem dicas sūm. ē magis
 nā, et qd. extrinsum, et virtus intrinseca, qd. potest
 p. dāri. P. m. qd. potest p. dāri. Dicas nā in-
 gens, ē extinctor, et nā p. dāre utrūq. dicitur
 ual, et qd. p. dāre nāris. qd. dī. agnoscere ad di-
 cāndū nā. autem dicas. R. dī. nō. p. dāta in
 qd. p. dāre utrūq. nā. ē. p. dāre, ē extinctor
 tēcēre, p. dāre nā, p. dāre nā. ē. p. dāre, nec
 extinctor tēcēre, qd. dāta qd. dicas. ē. intrisi-

EP

et vel certe, et narium inservit, et hoc dicitur.
et singulis et eximis ydolis quae auctor, et facti
estimatur iudicium, quod non sufficit, et non inferi
truncat in aliis et non deficiuntur, et hoc ostendit p
luri.

Natu ratio est interior extrema, sed Cetero au
tum est velut una inter minima et maxima, quod dicitur, et interior
est dicitur unus plus interior extrema extre
mam, unus in tensione, quod est auctor, et cetero plus
extremum, et minus. Dixi translat, quod est auctor, uniu
erum et ceterum, et per translatam, uero dico
1620 autem gradus ad eundem interior
in cognoscitur, nam enim unus rationabilis, et in
ratio extrema, quod est cuius agens, et standardum non habet
in eius affectu ratione rationabilis, sed in ejus extremis.
Et enim ratiocinatio per agens, et auctor ad eundem
est interior rationabilis, et non rationabilis, et suis in
ratio, id est aut possit in iudicio identificari, et
potius in aliis rationibus, et auctor ad standardum est in
ratione quoniam non est, et suis rationibus affectu in
ratio, et tenet ex parte iudicio affectu, quoniam est per obiectum af
fectu.

1630 Tercio autem gradus ad eundem interiorum, et
est cuius agens, et standardum erit interiorum, et est
cuius est ceterum, quae id est non est interior est maxima in
terior, et non interior est quia exterior, et ceterum, et ceterum
est interior agens ratione, et prius, quod est in aliis existen
tum, et in cognoscitur est interior ratione.

S. 1640

Et aperte. VIII. Rogdanum

Liberatus. S. Petrus et alii.

1650 secundo difinienda, et inter redemptorem, satyagi
rata, et subiectum, et subiectum tempore, et non in aliis

94

Dedicatio seruerit ultorarem et pro filiis maxorem istam.

Concordia 2° duci per misericordiam nostram ap-
probatum reseruare nam iustitiam a deo, ut habeat et
a beatitudine ipsius remanentem gemitus aduersus eum nesciu-
os quoniam q^{uod} afflito - prius et no-
trum manu uscita in illo et a ipsius redemptione
istam oīo hociam a deo. Et nō ē quod spongi
angeli afflito - proprie fū - nō poterunt representare
hunc primi spicu, et representatione illa sit. cōspicuā;
de primis spicis representabat nam huncam. tēra
a deo, et ultor: q^{uod} si adhuc prouerat in illo, q^{uod} pue-
ram ut sic representat. Confini q^{uod} auctor iden-
tificat q^{uod} ego dicit ultor, qm nā intellectus in spicis abha-
bente nam ab inpositis ut supra notarim: q^{uod} neq;
a auctore dicitur q^{uod} est ultor, qm habet nō re-
presentare oīo tēra a deo in 1° spicis.

Concordia 3° hunc spicis dicitur tam
nam et nā hanc vō seruat ad huc ultoratem in 2°
hoc spicu, q^{uod} dicitur auctor, q^{uod} afflito et pro implorari in
hoc iustitio - prius et no-
trum reseruare ultorarem, auctor
ad Concordiam nō dicit q^{uod} haec nūm. si nō ē reseruat
ultorarem, q^{uod} sciam cum dicit auctor ad Concordiam: q^{uod}
ad querendam in tēlo possum.

Reu auctor ad Concordiam dicit q^{uod} suum
aut, tu q^{uod} idem ē, in autu dicitur nō reseruari ultor-
atem. sed q^{uod} Iuli in hisa stroversia et panico nō
q^{uod} et nō panico reseruare? Ante. Id q^{uod} nā ultor
det et id est enim ad pta; q^{uod} nā in autu dicitur nō in-
diximus nos pta; q^{uod} in autu dicitur nō ē ultor. Di-
mōnos god mōdictade - prius et no - iudicium affans ho-
rem d^{icitur} et reseruat unum in intentio saltem inter, et
primum; id unio terminat: extrema in regi vate go-

48

Si in autem dicare non manet in inferno, dicitur
terminatus ad primum, suspende non manet atque. Capit.
Ex parte iuris - myri i superius sic sententia primi
et lapidem, Et est regnum inter illas, quae sunt
spiritus scientes et doctores doctrinum affirmantibus
et fio - sed res sententia est primum, et secundum, ad et uni-
versaliter in parte illa intrinsece ducuntur.

¶ 2° qd: nō inveniatur in inferno an-
nuntiat ultoriam qd: sicut in autem dicare. Dicitur vero
qd: Nam excommunicatio nō est nisi qd: hoc id emperatur post
ad suos proprieq; qm: aut qd: factus est ille peccatum; at-
que nō manet atque in autem dicatur: qd: reg-
nabit ex parte in autem dicatur. ¶ 3° qd: nō inven-
iatur predicatio retinaculata ad primum qd: Nam extrin-
sicus, ut ad auctorari sedunt; Et terminatio extrinsica
destruit ultoriam. ¶ 4° qd: in parte fio - huic est at-
tritus - at terminatio extrinsica ad parte, et qd:
hac terminatio extrinsica destruit ultoriam atque, in-
fio - hoc nō sit quis nō alii parenti qd: et
Rerum, at in parte hoc est intrinseca
terminatum ad parte. Contra 2° qd: at infio - hoc
nō est quis, et tamen supplices est quis. In parte fio
in magis est at terminatio intrinseca ad parte
infio - hoc, qm: est in parte fio - terminatus ad primum;
Et hoc in proposito est ultoriam qd: qd: terminatio
intrinseca ad peticionem qd: negat at infio -
hoc est quis qd: terminatio intrinseca ad
parte. Contra 2° qd: nō assignabatur ratio cor-
respondere fato hoius atq; terminatio intrinseca
ad parte, Et in autem fato casus fio - sit termina-
tus intrinseca ad primum: qd: nec inveniuntur cui de-
terminatio intrinseca, Et terminatio nō dat ultoriam

Dicitur ergo si in aqua hoc videtur
tare abstrahere i representare sunt, Dicitur va-
ritus p. 9. q. p. p. p. d. illo ne appari. Unde Com-
ma ut sum portice agnisi et turbis de iudici-
um affari resonare facio et tuba de iudiciorum
et hinc iudicatum illo ipso si sum hoc non represen-
tare, et id entificare, pro h. por. ne illo affari;
alio apparet iudicium id quod represensat. De iudicij
et q. in aqua iudicato non representare identificata
ex parte iudiciorum iudiciorum, et representare iudiciorum
et abstrahere ex parte huius.

Contra omnes ergo in aqua iudicata
non apparet p. t. est ex parte huius; affari enim quoniam huius
de iudiciorum p. t. se habet ex parte huius iudiciorum et tuba.
Atque si illo erit filius dum etiam iudicatio inter filium
et tubam quoniam regit iudicatio sua. Contra 2. ergo dic
tum, quoniam ex parte huius, et iudiciorum matris, non significatur ad
iudicatorem. Et sic iudiciorum et tubarum sibi
hinc iudicatum et iudiciorum sibi, non potest un-
sari nisi iudiciorum, et tubarum p. t. est.

SUS

TUR

OL. V. MTR' VII. CONTRA VIII

Q. 10. quis apud te, qui non est in te, et tu non es in eo,
ad, ut sit magnus, sed non natus, quoniam huius illius adi-
ligenda quoniam natus adiutor, creature, ad est iudic-
torum est. Id apud te quoniam sit nam illius ut iudiciorum iudiciorum
sunt, et non est ad desiderium ut p. t. aqua iudiciorum iudiciorum
apud te iudicato, et non iudicato. Iudiciorum est certa-
tis sibi, p. t. mihi quoniam non est iudiciorum iudiciorum non iudicato
sentur liberas a iudiciorum, et iudicato sibi iudicato
et q. in aqua iudicata non representari liberas a
iudiciorum ex parte huius, et non ex parte applicati iudiciorum;

10. 11.

¶ dicitur. *Et regnum dei gloriam et regnam
victoris habet in se et gloriam ostendat.* ¶ *Deinde
dicit et expiavit nos in illam amittere inten-
tione vestra.* ¶ *Et regnum domini gaudeamus patrem
creacionis qui regnat nunc et ubi, sit extensisua. Gaudi-
cium et triduum dominicae. Quod est iurandum
per denuntiationem vestram est mandatum, rescriptum
dicticula domini nostri jesus christi propter misericordiam
sancte egypti regnum vobis doceamus. Adiutorio
christi huius, ita illam in tollitam predicationem facili-
eremus et misericordiam christi huius.*

¶ Act. 1. si aperte via ad fidan-
tiam. ad credidem, et non credidit, et auferens
predicationem, predicatio non erit loci isti. ¶ Act. 2.
¶ Act. 3. Seipsum. Predicatio non erit loci isti, et rei
de auctoritate quatuor non sit isti in predicando,
quoniam faciet isti, et ipse manifestetur abundantem
etiam in auctoritate media predicationis
iste. ¶ Act. 4. illud enim; quod ut predicatorum sit isti
satis est quod responderi non sit isti in proprie abstrahente an-
te predicationem fratrem, agit et remuneratur predicatio isti.
Si corrum sunt uideri, non quod sit corrum dum uideri, sed
qua immo ante a erat corrum, et sic in aliis est em-
peditum. ¶ Et die dann predicatorum isti, quando tu
bonum fieri coe, non uero quod fieri sicut isti, quod
est in talis predicatorum est alio. Et alio est per fidem
misericordiam generinam, hoc est quod isti non am-
mittit ultoram predicationem.

¶ Act. 2. si nondimidiari in audi-
tione, et distinguere quod identikit a ipsi predi-
catione, se identikit patitur a predicatorum fratrum quatuor
et uerius resurgat intimitate namque ipsorum. Et reg-

96

A q̄j astuprata; q̄a te n̄m sp̄ay (dicationis) q̄m
id est filia uerbi iungatur int̄ recte nam iñ filio; al-
lende in uerbi n̄a deuidad; ad h̄us t̄ si n̄ grā
tia' se, et n̄as q̄a iñgratia frat̄s dicit in recto
in recto identitatem mattere; in dōto cuius illi frat̄s
dēnigrarē, q̄ sili sit uocatius, q̄ agnus.
q̄ndex agnus evocāndū ueram in hoc
et prius in uīj nō dicationis, sc̄ dicationis frat̄s au-
t̄t̄ e m̄ jūdiciū dictionum, q̄ r̄io resquiat ap-
p̄nem ad p̄dandum, q̄a e iñ r̄ugina ad talēm aut̄.
Und st̄ possit ualē dictione dicit identitas frat̄s
in dōto, n̄inde segn̄ aūj n̄ distinguiri inter se.

B 2° idem iudicium potest resp̄ndere
nam possum est p̄c f̄ti, et dicitur ex p̄c f̄ti,
al T̄mūl cōfarrē v̄ḡ q̄ri e h̄o. ḡ ea. Dicat
q̄a idem iudicium potest resp̄ndere hoc distinde
ex p̄c f̄ti, q̄ p̄c f̄ti ex p̄c f̄ti v̄t̄ v̄ḡ in hac p̄c
h̄o e at radice p̄c simile est. Cōfarrē q̄a idem
dictionem potest resp̄ndere p̄ta ut p̄ta q̄ndō
in ludu n̄t̄ ad laudem v̄ḡ p̄rām, q̄ p̄tūlū, q̄
d̄m eadē tabula illos potest resp̄ndere: q̄d̄ it pot
resp̄ndere hoc eoncōm ex p̄c f̄ti, et ex p̄c f̄ti
p̄m ut dicitur, sc̄ n̄ identificari n̄a falt.
A n̄j aut̄ q̄d̄ in ualē dictione hoc e intrīce depi-
minari ad p̄rum, sc̄ en̄ e uito, q̄d̄ e in defensō:
ad p̄dandum v̄ḡ dām, q̄d̄ dictionis n̄ id est di-
ctionum ex p̄c f̄ti, vel q̄d̄ let̄ māi dictionis
ex p̄c f̄ti, q̄d̄ lūt̄, v̄t̄ eis uitharetur.

Cōfarrē q̄a dictionis dicitur p̄c
n̄ id est, q̄minū det̄ dictionis ent̄, ext̄ma, et t̄m̄
sit ult̄cūlū, q̄d̄ simile dictionis p̄ dictionem
t̄llet, q̄minū det̄ dictionis ent̄ p̄c f̄ti, et subrum
immo regredit alioz dictionis ad p̄dūcēm p̄ta

28

et letari' ultarem. Unde pot' oblio ad
confidem, quod in iurium pot' representare
pla, ut p'la, ut existit in hoc - prius et paucis
curvunt, qd' representat primum doctine et iuris
de dignitate, n' t' ex hoc sequit qd' pot' responda
re subiectum yet parte, et t' enim yet utile.
Qo rati' interdix i' qa, ab aliis iudicis tendens
in p'fectum est, non in unum inter se, et
subiectum cum deinceps s' hinc, ad subiectum respote,
lesuit ultarem.

¶ 3. in hac predicione prius estio
et p' (pri representant) na' libera à dñs. qd' utili.
Et p'q' anni, p'c' in talib' p'gnac' s'ho, nam o'c' et
m'p'ri'q' ad p'gnim, qd' t' h'c' m'p'ri'q' al'p'nd' uti-
litem. Post qd' talib' p'gnac' s'ho ad p'gnim
et d'c'm'ni'c'ia c'c'm'ni'c'ia s'ho qd' utili illius in dñiam,
na' p'gn'c' ultarem. Et p'c' d'c'm'ni'c'ia, talib' p'gnac'
et d'c'm'ni'c'ia p'gn'c' p'gn'c' a'q' p'c' anni, et ext'nsio-
nes d'c'm'ni'c'ia, et exp'c'tio'nes p'gn'c' anni. Sicut enim in
m'p'ri' d'c'm'ni'c'ia, et a'q' s'c' ext'nsio'nes na' in ver-
itat' ultar' qd' d'c'm'ni'c'ia in m'p'ri' m'p'ri' exp'c'tio'ne
di'c' t' d'c'm'ni'c'ia in aut' p'gnac', t' a'q' sit ext'nsio'
nes na' in m'p'ri' d'c'm'ni'c'ia utility qd' d'c'm'ni'c'ia
in m'p'ri' m'p'ri' ex p' p'gnac'. Et 2' sup'p'c' d'c'm'ni'
nac' m'p'ri' ext'nsio'ne ut de'c' p'gn'c' ultar'

¶ 4. 2' de a'q' d'c'm'ni'c'ie prius
et hoc s'c' illam c'c'm'ni'c'ac'ionem, qd' tendit in p'gnim
s'ho. A illam d'c'm'ni'c'ac'ionem ad p'gnim, qd' s'ho exp'c'
tio'ne et indifferens, al'p'nd' uti'. Ad d'c'm'ni'c'ia anni, dist
sequens qd' s'ho exp'c' p'gn'c' et indifferens, et in talib'
p'gnac' t'andecat, et in alterius p'gnac' p'gn'c' qd' t'andecat
in unum locutio'nam, et expl'c' t' uer' s'ho, a'q' p'gn'c'
com'p'c' u'ni'c'io'ne in o'c' iudicis p'gnac' d'c'm'ni'c'ia. Et n'c' p'gn'c'

sendens in unum omni, Iudicis, et ex iis illius Tri-
 meneti primi ac ultimi, q[uod] est, n[on] poterit omnium utilitas.
 Et q[uod] n[on] poterit datur poterit sibi in illis, q[uod]
 non 14 regesque primi, 24 locorum, 34 universitatem
 sive illas, q[uod] resonant utilitas in hoc resonan-
 tia in 20 locis. Deinde poterit datur utilitas diversis sibi,
 q[uod] expellat illos eisq[ue], q[uod] sicut in illo amittat
 his utilitatem. Si hoc ita accidit in auata predicione
 in auata predicione resonat utilitas. Si ergo min[us] sit
 ita accideret in auata predicione: n[on] resonans, q[uod] in
 isto sibi agnoscere primi vel utilitas respon-
 dent in unice illorum representantes sicut multas, q[uod]
 autem cingentes haec sibi, sicut responset
 illam eo modo, q[uod] illa responset ille sibi, q[uod]
 renderet in unum universalis, cui quisque potest
 at n[on] in auata predicione universalis respondet in unum
 explicatum q[uod] universalis est, sicut in exteriori est regulari-
 tate. Sit pars iudicii affandi primi ac sueta, ad q[uod]
 illud terminata, ac prosequitur postea utilitatem.

Et s[ic] non responderet apud eum ad Edan-
 dum, q[uod] datur responsum agendo ad eundem; si apud eum
 in n[on] degnus q[uod] auata predicacionem, q[uod] neq[ue] agendo ad
 Quicandum. Si min[us] q[uod] apud eundem n[on] degnus
 q[uod] quiescat enim. Si q[uod] datur responsum ad
 eundem ad Edan q[uod] auata predicacionem. Si datur mai-
 n[on] min[us] ad Edan h[oc], in qua uita Edicatio facta au-
 t[em] datur datur identificacionem factam q[uod] iudicio, et
 i[st]i supradicti matrem ex p[ro]p[ri]e uita ut iam dixi.

Imp. q[uod] in nostra sententia apud eum
 ad Edan non q[uod] existit here cum quin ad ea
 non, sed q[uod] ista Edicatio primi ac secundi Edicatio facta
 tota p[ro]p[ri]e, q[uod] n[on] poterit nisi datur identificatio, sicut
 Edicatio facta utilitas facta. Si o[mn]i[us] utrum

150

simili dicit illudem; quod agendo ad pedem suum i' posse
rit here suum cum ad eum, quod accidens man-
eat, quod est in illudem: Et se en' agendo est ad
pedem in foro. Et 2° dicit alius illudem: quod agen-
do non potest here suum cum ad eum manente
ad hunc non videtur; non manente, non potest singuli-
quod accidens, quod illudem. Sic ut en' in illa predicione
predicatio non est propter ita in aliis similius quod potest di-
cari et aliis inveniuntur. Apparuit ante noi
abstrusus in ipso abstrusus.

Additum quod te in illa predicione prius
est fui non potest agendo here suum cum ad eum
cum; potest tamen here in aliis predicationibus
quod in hac collectio suum est tu; nam in illo
tu - collectio - substantia quoniam' oei here, et de-
structio sumptus facit hunc sensum - prius est
tu, postea est tu, sed si dicitur quod inveniuntur.

¶ 6. autem predicatio est, quod non
sunt primas duas proprieates, alterum representacionum
non cor, alterum representationum substantia, quod prius,
et adiungit verbum, est, dicendo prius est tu.
Pro prius hoc accidente verbo, est, ad hunc representat
ur en' substantia, quod representabat, et nam liberam a
dictis, videtur in verbum, est. Destruxit illius estuale
representationem: quod in autem predicione representatione
illius est prius, ut perinde dicitur utrum. Si
t' illis propriis inter eum dicitur ab illo, quod autem pre-
dicatio non est prius, sed non. sed tamen hanc lacum o
viduum dicitur predicatio non est substantia representa-
tionis propriae representante hoc enim, ut dicimus: si
d' idem tuus prius est predicatio nomen representant
nam enim, nec illam representat est determina-
rem unicuius intentionis. Et confitit quod

98

igit dari iudicium extractum, quod detinere, quod negat iudicium
dictarum, quod de tractat alio.

Dicit iudicium id entificandum opponi
ab abstracto, iudicium affirmatum est ad iudicium
opponit negatio est iudicium, quod non impedit da-
re iudicium identificandum, quod destruit unde possi-
tur dari affirmatum, quod destruit unde. Si est erga
ut dicti iudicium cum negationem est utrum et sub-
to det sicut in esse unde, in etiudem iudicium cum
affirmationem est iudicium. Et sicut conservare iudica-
tum. Reo tam iudicium identificandum, quam dicta
carum est affirmatio, et indecum utrumque opponi regula-
rio, cum quod non cum non negatio potest esse et
iudicium, non representaret sicut unde est per dictum, indecum
negatio quod illud representet iudicium id entificandum
quod negatio quod illud representat dictum. Itaque tam
iudicium identificandum, quam dictum oppositione
abstracto, et utrumque iudicium obsecundum
prioris iudicium, a quod sicut reparat abstractum.

QVRD

S^a.

IN QVAM SVI STN A ULLY?

ARTVS

1¹⁷

GT SIT PNR. ST OR.

Hij ne dñm ē, atqz dñm dñderat eiusdīne,
ui dñm amētior dñm fōta atterebunt. Igit
Hij ne ē m̄ res. Di qd
nāsiderat sūm̄ tñm exām̄ et nārā m̄ qd
teuidit fōta nāgēm̄ia, et dñm, et dñm m̄ sny, qd
n̄ antecēdētura independence, et nāhīdīg: uel

88

uel nā rūderat ut suinta sp̄ij rāgēnt̄t̄ ut
triis, sive rationib⁹ ut eē subiectib⁹, & parte,
et dat 24. st̄ij na, et auctiois. vel rānd nā
rūderat astimia ab op̄is dñis, & gen⁹ mōi rāgēnt̄t̄
ut si un⁹ p̄d̄t̄, ap̄udo el⁹ & e 3⁹ st̄ij na, q̄dū
nā abstract⁹, & ex hoc rāgēnt̄t̄ nullam aliam nā
abstract⁹, q̄e n̄ pot̄ ad p̄f̄t̄ reduc⁹t̄. t̄m⁹ na k̄m⁹
Confan̄ ga rārāt̄ yḡ iud̄ ad abcedin⁹ t̄p̄p̄
nā rāderat pot̄: 1⁹ antecedent⁹ ad abcedin⁹: 2⁹ ut
illam het aud̄t̄. 3⁹ ne ac̄ illa p̄iūat̄: q̄ Semit⁹
q̄ pot̄ rānd nā p̄t̄ nā p̄t̄ ad dñis
Seruit **N**iḡi **T**endēn̄ia

Seruit **N**iḡi **C**ant̄oꝝ.

¶ T̄m⁹ nā mi se f̄rāderat dñis, & negare illa-
rebat, nam ubi n̄ rūderat f̄rā negare rūderat dat il⁹
lūs negat̄, ac q̄ rūderat dñis ē in 2⁹ st̄ij, n̄ dñis
rūderat s̄t̄ dñis ē in 3⁹. q̄ n̄ dat p̄iūat̄ st̄ij. Anām
¶ Si negat̄ rūderat dñis, negat̄ & negare illarum. Et
en̄ rūderat s̄t̄ sua p̄ara exaltat̄, & maria: et en̄
sumptuosa negat̄ includit dñis, negat̄ & excludit; ac
& inde in 1⁹ s̄t̄ sumptuosa negat̄ f̄t̄ dñis, negat̄
& illarum negare.

¶ n̄ 1⁹ n̄ rāe p̄t̄d̄ - nā m̄re vel
het, & n̄ het dñis, & radiorib⁹: q̄ una vario ē via,
D'altra p̄t̄sa: q̄ si uult ē in nā n̄ het dñis
in 1⁹ s̄t̄ n̄ ēhet negare illarum. q̄ p̄ḡan⁹
ista en̄ p̄t̄to n̄ ē radiorib⁹ q̄ partam reūp̄t̄t̄uam,
s̄t̄, q̄m ēi ē dñere, nā s̄t̄ se n̄ het dñis ac
dñere na s̄t̄ lita f̄rā illarum & dñis dñis: unde
n̄ negat̄ q̄ n̄ het negare illarum in 1⁹ s̄t̄, & à ḡri
et 3⁹ st̄ij. Sic et in pau alba p̄f̄t̄ p̄iūat̄ s̄t̄
uel ē alba, & n̄ ē alba, q̄z et n̄ ē dñis reāndi

partam idem enim uult adquare
primum autem sua opia edificatione in hunc abedinem, et non c
oncedendo. multo non negat quod sit in alio, sed a genere rego-
rit tunc abedinem, et esse alio.

Genere nam enim est filii, in quo sumus in
se, nemat remunerantur negat inredit curia, negat il-
lum, negat, ut sunt in possessione, et grandit ad uirorum:
quoniam hoc primum prius omnis negat est alio, negat est alio, ut su-
mum remunerantur omnes omnia opia edificatione sive.
hac ergo si illae possident superaditum non sit divisione, que
alium tollerent, si non interueniret postea reduplica-
tiva omne se, nam in hoc genere altera pars possi-
vit natus est uia, et altera pars, ut sit istud, prius
est alio, prius non est alio, hanc et eadem genere, que pars
affuerunt partam, omni se, una natus est uia, altera
pars: prius enim est est alio, et non est alio a genere.

Art. 2^v Propositio negativa hec proponit
negationem, et hoc propositio - via. In se non habet prius
est propositio negativa: quod habet etiam negationem, quoniam non
affuerunt in ista. Ad hanc manifestum, propositio negativa
habet etiam negationem, et intercedat postea remunerantur
omni se, quod est etiam pars manifestum, si non intercedat, non manifestum.
Unde per propositum in minori stampam non habet etiam
negationem, et habet partam reduplicativam ipsius. Et
2^v Articula metu recessu manifestum, et minus, dicitur re-
quies. quod habet etiam negationem divisionem, manifestum
et divisionem, quod manifestum; habet etiam negationem divisionem, et non
manifestum, que negat nam. Omni se est division, non manifestum: hec
enim negat est primum natus remunerans nam omni se: et
hoc modo est prius omni se non est alio, et omnia opia edificatione
est natus habet negationem eamque abedinem, que negatio
potest dari in propria fronte abedinem a genere.

Vix: et haec propositio prius omni se?